

εύρίσκεται με εκείνο τὸ τίμιον ὀφφίκιον τοῦ ἐκκλησιάρχου, ὅπου ἡ φροντίδα σου εἶναι ὄλον εὐλάβεια· ἐπειδὴ καὶ ὅλα τὰ βήματα τῶν ἐκεῖσε ἐκκλησιῶν ἀπὸ λόγου τῆς ἐρευνοῦνται καὶ ἐξετάζονται.

Δέξου λοιπὸν, ὦ προσφιλέστατέ μοι κύριε Θεοδόσιε, ἐτοῦτο τὸ μικρὸν μου πόνημα με ἐκείνην τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον ἐποῦ δείχνεις εἰς τὰ θεῖα καὶ ψυχωφελῆ πράγματα, στολλίζοντάς το καὶ συμβοηθῶντας το με τὴν καλὴν σου καὶ εἰλικρινεστάτην διάθεσιν, καὶ διατηρῶντας το ἀβλαβῆ ἀπὸ τοὺς δυστρόπους ἀνθρώπους καὶ κακογνώμονας, ἐποῦ με κάθε τρόπον τὸν οὐρανὸν νὰ σαῖττεύουσι γυρεῦσαι, τοὺς δὲ εὐγνώμονας καὶ ἀπλοῦς νὰ πείθῃ πρὸς τὴν τούτου ἀπόκτησιν, καὶ με τοῦτο θέλει εὐχαριστηθῆ ἡ ἀγιωσύνη σου νὰ δεχθῆ καὶ ἐμένα διὰ μικρὸν ἀδελφὸν καὶ φίλον γνήσιον· ἐπιθυμῶντας ἐγὼ τὴν αὔξησιν τῆς ἀξιοῦτος ὅπου πρέπει τῆς ἀγιωσύνης σου καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐκ θεοῦ εὐδαιμονίαν, δεόμενος τοῦ θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους καὶ εἰς ὠφέλειαν κοινὴν καὶ πολλῶν παράδειγμα. Ἐρρωσο.

Ἔτος τὸ σωτήριον αἰχβ', μαρτίω κ'.

Τῆς σῆς ἀγιωσύνης

δοῦλος πιστὸς καὶ φίλος γνήσιος

Νικηφόρος ἱερομόναχος ὁ Πασχαλεύς.

Cette épître dédicatoire est suivie d'un avertissement aux lecteurs, daté de Venise, 20 mars 1622.

Bibliothèque nationale de Paris : D 42 (Inventaire, D 11621).

Théodose Floros, à qui est dédié le présent livre, mourut le 28 mars 1675. Voici son acte de décès.

αἰοέ, μαρτίου κή, ἐκοιμήθη ὁ παναιδεσιμώτατος καὶ μέγας πρωτοπαπᾶς κύριος Θεοδόσιος ὁ Φλώρος, ἡμέρα κυριακῆ τῶν Βαΐων, ὥρα ιγ', εὐρισκομένων τῶν ἱερέων εἰς τὴν λιτὴν εἰς τὴν σπηλιὰ ἐκηρύχθη ὁ θάνατός του τῆ κ' ὥρα μετὰ τῶν καμπάνων. Ἐνταφιάσθη τῆ ἀγία καὶ μεγάλη δευτέρᾳ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, εἰς τὸν ὅποιον ἦτον ἐφημέριος. Ἐποίμανε τὴν Κερκυραίων νῆσον χρόνους λ' παρὰ μῆνας ἡ. Λίωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη¹.

1. Archives de Corfou : 51. Volume Sponsali sotto il protopapà Cristodulo Bulgari, principia l'anno 1675 e termina l'anno 1693. En tête du volume. Communication de Laurent Vrokinis de Corfou.

